

BALLET VAN VLAANDEREN, Koninklijk, dankt zijn bestaan aan Jeanne Brabants “de vrouw die Vlaanderen professioneel leerde dansen”. Door haar inspanningen werd in 1964 het Stedelijk Instituut voor Ballet in Antwerpen in het leven geroepen. Brabants zette zich ook in voor de oprichting van een autonoom professioneel balletgezelschap in Vlaanderen. Het Ballet van Vlaanderen (gesticht op 2 december 1969) stelde zich voor het eerst aan het publiek voor op 10 september 1970 met *Prometheus*, een choreografie van André Leclair op muziek van Beethoven, en begon dan aan zijn opdracht, de danskunst in alle uithoeken van Vlaanderen uit te dragen. Brabants werd de eerste directeur van het ballet en liet de groep een uitgebreid repertoire dansen. Dat omvatte zowel choreografieën van enkelen van de meest prominente figuren van het ogenblik (Jiri Kylian, John Butler, Maurice Béjart) als klassiekers van Mikhail Fokine, George Balan-

chine of Kurt Jooss en talrijke creaties van eigen bodem (Brabants, André Leclair, Aimé de Lignière, Marc Bogaert). Vrij vlug begon ook het buitenland te lokken en tournees brachten het ensemble – sinds 1976 ‘Koninklijk’ Ballet van Vlaanderen – naar verschillende landen van Europa, Noord- en Zuid-Amerika en Azië. Om het eigen publiek nog beter te kunnen dienen werd het Ballet van Vlaanderen opgedeeld in twee groepen met welomschreven taken: een reisgroep, en een ensemble dat zich toeleegde op het dansen van de operadivertimenti en het presenteren van initiatievoorstellingen en jeugdballet. Vooral de gecomentarieerde en tot participatie uitnodigende initiatievoorstellingen en de reeks jeugdballet (de schakel tussen de initiatie en de eigenlijke voorstellingen van het Ballet van Vlaanderen) hebben er veel toe bijgedragen de danskunst in Vlaanderen te propageren.

Omdat men meende dat het Ballet aan een heroriëntering toe was en meer avondvullende en klassiek geïnspireerde balletten wou, werd op 1 augustus 1984 de naar Israël uitgeweken Russische danser en choreograaf Valery Panov de nieuwe artistieke directeur. Panov stelde vooral literair geïnspireerde en naar totaaltheater evoluerende schepingen voor zoals *De Drie Zusters* of *De idoot*. Daarvoor had hij een groot ensemble nodig, zodat de twee groepen van het Ballet van Vlaanderen samengevoegd werden en de optredens zich meer tot de grote centra gingen beperken. Conflicten van artistieke en bestuurlijke aard leidden in december 1986 tot het ontslag van Panov. In zijn plaats kwam Robert Denvers, Antwerpenaar en ex-solist van Béjarts Ballet van de XXste Eeuw, een specialist in de Balanchine-stijl en -methode en een eminent pedagoog. Denvers streeft ernaar het publiek een wijde waaier van ballet- en dansgenres aan te bieden met hedendaags werk naast grote klassiekers. De Antwerpenaar Danny Rosseel, sinds 1987 assistent van Robert Denvers, is de huischoreograaf van het Ballet van Vlaanderen en trok de aandacht met indringende dansstukken.

ERNA METDEPENNINGHEN